

ОСТАННЯ «ХОДКА» АДВОКАТА

ПРОДОВЖЕННЯ. ПОЧАТОК У НОМЕРІ 45.

ВТЕЧА З-ПІД ВАРТИ

*Вы легли на живот и убрали кльики.
Даже тот, даже тот, кто нырлял под флажки,
Чуял волчье ямы подушками лап;
Тот, кого даже пуля догналь не могла б, -
Тоже в страхе взопрел и прилег - и ослаб.*

У 1980 році Михайло Фоменко (на фото в центрі) повернувся у Млинів. Не шукав пригод на власну голову у Рівному, а працював врятувальником на пляжі водоймища у райцентрі. Може й досі люди, котрим він урятував життя, моляться за його здоров'я.

Однак на волі рятувальник довго не затримався. У 1981 році він утретє потрапив на лаву підсудних і знову за те, що завдав ножового поранення млинівчанину. Як кажуть, ножовий синдром дався взнаки і судді токарали винуватця шістьма роками, які відбув у Маневичах на 42-ій «зоні». Щоправда, Михайло Іванович вважає, що судді так суворо оцінили його «подвиги» за пригоду, яка сталася з ним під час слідства. Іч утім, що напередодні суду Михайло втік із-під варти і більше двох один перебував у розшуку. Оті дві години підслідний ховався на ериторії «Сільгосптехніки» і чекав настання темряви. Однак так і не дочекався, бо ще до вечірніх сутінків його «вирахували» детективи, оца че зробили з допомогою пошукової собаки, яку привезли спеціально з Дубна. «Цей вчинок усе змінює у вашій справі,» - начебто рокомендував дії підсудного суддя.

ОСОБЛИВО НЕБЕЗПЕЧНИЙ РЕЦИДИВИСТ?

*Чтобы жизнь улыбалась волкам - не слыхал, -
Зря мы любим ее, однолюбь.
Вот у смерти - красивый широкий оскал
И здоровые, крепкие зубы.*

У ПІСНИКОВІ ЗАГОМОНЯТЬ...

Школярі Пісниківської дев'ятирічки побували у Млинівському краєзнавчому музеї, де ознайомилися із експозицією про боротьбу ОУН-УПА за незалежність Української держави. Візитом у райцентр скористалися і члени мовно-літературного гуртка «Живе слово», яким керує педагог Валентина Слива. Юні мовознавці і літератори водночас відвідали редакцію районної газети «Гомін», районну друкарню, де ознайомилися із творчо-технологічним процесом народження друкованого видання.

Після вояжу у Млинів юні пісниківці мають намір налагодити тісні стосунки із газетярями і на сторінках районки висвітлювати місцеві людії та факти із життя свого навчального закладу і рідного села.

Відбувши покарання, невгамовний млинівчанин знову влаштувався рятувальником. Згодом за порушення правил адміністрації йому присудили два роки виправно-трудоових робіт із відрахуванням 20% у дохід держави. «Виправлявся» Михайло на меблевій фабриці, де у його житті сталася важлива подія: він познайомився із дівчиною, закохався в неї, а згодом молоді люди поборалися. Втім, як засвідчать подальші вчинки, позитиву у долю глави сім'ї одруження не додало. Тоді, коли дружина була вагітна, чоловік укотре потрапив у халепу. Як сам стверджував - цілком випадково випивав із неповнолітніми дівчатами. І через 20 років після цієї історії Михайло Фоменко вважає, що тоді за ним «полював» один із заступників начальника райвідділу міліції - житель Рівного. Мовляв, зводив із ним рахунки. Водночас млинівчанин наголошує, що тоді його притягнули до кримінальної відповідальності за втягування неповнолітніх у пияцтво, але слідство неупереджено і цілком професійно (Михайло Іванович має право так казати, бо ж має знання у юриспруденції) провів слідчий Петро Феськов. Він, як кажуть, не став «шити» Михайлу неіснуючі гріхи, а керувався лише фактами і законом. Однак і це не врятувало: 4 роки позбавлення волі.

Після відбуття покарання і нетривалого затишшя знову не забарився зі злочином. У 1993 році у ресторані «Золота нива» завдав тілесних ушкоджень барменші, внаслідок чого та потрапила у лікарню. Тоді ж його звинуватили у грабежі. Суд визнав Михайла Фоменка особливо небезпечним рецидивістом і позбавив волі на 5 літ. Однак млинівчанин боровся за своє реноме: завдяки кваліфікованому захисту адвоката Володимира Цуняка із Рівного обвинувачення у грабежі і однієї епізод хуліганства, а також визнання особливо небезпечним рецидивістом було знято. Вирок суду замінили на 2 роки позбавлення волі із відбуванням покарання у колонії суворого режиму.

У середині 90-х років минулого століття Михайло Фоменко зайнявся підприємництвом, відкрив магазин і два кіоски. Одне слово, вважався успішним бізнесменом, але «відсидки» у місцях позбавлення волі «з'їли кошти» і зруйнували бізнес.

У 1998 році Михайла Фоменка засудили на півтора року за те, що завдав тілесних ушкоджень сусіду. На думку Михайла, конфлікт виник через те, що сусід нетактовно повівся із ним і не бажав розраховатися за борги. І знову колонія у Городищі.

СМЕРТЕЛЬНІ «РОЗБОРКИ»...

*Как у вас там с мерзавцами? Бьют? Поделом!
Ведьмы вас не пугают шабашем?
Но... не правда ли, зло называется злом
Даже там - в добром будущем вашем?*

У 2000 році у кримінальній долі Михайла Фоменка сталася подія, про яку він і досі жалкує. Літнього дня з товаришем добряче напилися горілки і через якусь дрібницю побилися - Михайло віддухопелив молодшого колегу.

Вечері млинівчанин перебував у кіоску на автовокзалі у райцентрі разом зі своїми друзями, а скривджений вдень товариш прийшов «на розборки». І хоча Михайло не хотів з ним вести мову, його колега наполягав: мовляв, «выходи, подлый трус»...

Врешті, Михайло здався на його вмовляння і вийшов.
- Я повік жалкуватиму, що тоді вийшов, так би мовити, для з'ясування стосунків. У ході отого з'ясування опонент Михайла загинув.

- Земля йому пухом! - із гіркою промовляв мій співрозмовник.
За перевищення міри самозахисту суд позбавив його волі строком на 2 роки. А коли він повернувся, то деякі гумористи у погонах жартували: мовляв, повернувся у "відпустку".

За неповних сім літ третього тисячоліття Михайло встиг ще двічі побувати у виправно-трудоовій колонії у Городищі. У 2002 році його на 2 роки засудили за хуліганство, а у 2005 - за нанесення тілесних ушкоджень працівникові міліції. На думку Михайла, цього разу про нього було вчинене беззаконня.

Цього року Михайло Фоменко вкотре вийшов на волю. Уже минуло 100 днів, як насолоджується свободою. Впору озирнутися у кримінальне минуле і, як кажуть, зробити правильні висновки. І Михайло їх робить...

ПРОДОВЖЕННЯ НА 15 СТОРІНЦІ.

ОСТАННЯ «ХОДКА» АДВОКАТА

ЗАКІНЧЕННЯ. ПОЧАТОК НА 6 СТОРІНЦІ.

НЕ КОЖЕН МОЖЕ СТАТИ ЯНУКОВИЧЕМ

Отже, чому упродовж трьох із половиною десятиліть Михайло скоював злочини? Чому життєвий досвід цього розумного та освіченого чоловіка збагачений лише десятком судимостей, майже трьома десятками літ перебування у місцях позбавлення волі, кримінальними псевдо «Студент», «Адвокат», «Ібрагім», «Фома» та іншими. Врешті, які життєві обставини спровокували його багатолітню кримінальну одіссею?

«Амо слово Михайлу Фоменку:

- Перша обставина, яка у повній мірі визначила мою долю, - складне дитинство. Друга - нестерпність до лицемірства, фальші. На рівні інтуїції не сприймав таких особистостей як Сталін, комуністичних вождів, перед якими суспільство прогнало спину. Не терпів насилля над собою. Ріс хуліганом. А ще на мої дні впливало спиртне, яке зачасти підживлювало хворобливий психічний стан, негативні емоції. Тверезий стримувався, оцінював можливі наслідки власних дій, тож чинив виважено. Під дією алкоголю застосовував грубу фізичну силу, а наслідки цього не забарилися. А загалом, у кожній кримінальній справі цілий клубок причинно-на-

лідкових зв'язків...

За десятиліття перебування у місцях позбавлення волі у Михайла широке коло знайомих, із якими ділив долею невеселі будні: «сидів» разом із відомими «авторитетами», був свідком численних життєвих драм, коли люди від безвиходи накладали на себе руки.

Головний урок зі свого кримінального минулого, який Михайло Фоменко засвоїв - бути стриманим і якомога менше вживати спиртного, бо під випарами алкоголю люди його характеру зриваються на неадекватні вчинки. За роками, проведеними у «зоні» у радянську добу, особливо не сумує, бо тоді практикувалося пригнічення особистості. На його думку, кожному, хто побував у місцях позбавлення волі, потрібно лікувати психіку хоча б в амбулаторних умовах. На волю люди виходять морально і психічно скалічені і чимало з них готові скоїти нові протиправні вчинки. Отож, на його думку, треба намагатися знаходити в собі мужність боротися з тим, що можеш змінити, а також бути терплячим і не опиратися тому, чого не під силу змінити. І, головне, бути мудрим, аби відрізнити перше від другого...

На волі Михайлу Фоменку допомогли адаптуватися селищний голова Сергій Воробей, котрий запропонував роботу, відтак дав змогу млинівчанину бути фінансово незалежним. Завдячує він і млинівським підприємцям,

друзям. Михайло уже п'ять разів возив передачі у слідчий ізолятор у Катеринівку тим, хто нині відбуває покарання за вироком суду. Застерігає молодь, аби не гарячувала із реакцією на те, що з першого погляду здається неправильним. Перегиби у діях можуть привести на лаву підсудних. А з місць позбавлення волі не кожен зможе повернутися до нормального життя.

- Не кожен має якості Януковича, - каже Михайло.

Під час перебування у місцях позбавлення волі Михайло Фоменко листувався із головним режисером театру Ленінського комсомолу в Москві Марком Захаровим, а після звільнення зустрічався з ним. Режисер запропонував млинівчанину написати про власну кримінальну одіссею. На що Михайло відповів: «У мене такий характер, що писатиму або правду, або нічого». На це Марк Захаров відповів, що у Росії інтелігенту завжди було важко сказати правду, хоча поняття правди досить суб'єктивне.

Нині часи змінилися. Можливо, ця публікація пролле бодай дешицю світла на те, що кожен із нас коваль своєї долі. Що біблійними заповідями озброюються не тільки тоді, коли потрапиш у тюремну камеру. Що життя чарівне у всій своїй красі і поза тюремними мурами. Що наперекір «відсидкам» треба прагнути повернутися у вир нормальних життєвих буднів. Треба лише прагнути цього повернення. Можливо, цьому сприятиме той факт, що під час перебування у виправно-трудої колонії у Городищі Михайло чимало часу спілкувався зі священиком, прочитав Біблію, як кажуть, від А до Я. Чоловік зрозумів, що ця священна книга - дороговказ людині, учить гавувати прирастаті і жити згідно із Божими заповідями...

Віталій ТАРАСЮК.

P.S. У публікації використана поезія Володимира Висоцького.